

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Politiske Betragtninger med Blik paa Danmark og Holsteen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 16. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1831_490A-txt-shoot-idm383/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kun deage hans Miniftrer til Anfvar, hvi fradømde de
 dermed, treds Chartet, den Ufeildbare Spiritet,
 og hans uflyldige Affom fin Kræft-Diet? Hvorfor,
 uden fordi de Oplyfte og Befindige vilde Intet vove,
 men maatte see til at vinde sielibliklig Nøglighed, ved
 at indrømme Alt hvad den feierrige Pøbel, med de
 forvoorne Fustentæfter i Epifjen, faldt paa at forlange,
 og maage da naturligtviis gjøre ligesaa i Morgen og
 Over-Morgen, og faa videre, til Pøbelen forlanger des
 res Hoveder at spille Regler med, som fordem, eller
 der lemmer en Jette igien, som forfaaer bedre at be-
 handle baade Pøbel, Kvid=Skriverer, og haabefulde
 Ynglinger!

Dette, mener jeg, kan være Nof til Oplydning
 om det forvoerdige Dyrer, i Hundedags=Terierne, som
 feto Tydfkerne er nær ved andægtig at falde D i m e l-
 l e g e n, fkiøndt den hørken hørde til de Etiskefte, eller
 kan detude en anden Treffers Opffandelse end Nobels
 pjerres, og i det Hølefte Napoleons, som høstede, hvad
 denne hans første Patron havde faaet.

Hvad derimod de herffende Tid=Beer, eller,
 for at falde dem med deres rette Navn, Døgn=Vild-
 faterfer angaaer, da var derom langt mere at fige,
 end diøse Blade kan rumme; men jeg vil indffranke
 mig til at vife, hvor umuelig de, ved at træde i
 Kræfte, kan bidrage til et Lands Lykke, da de aadens-
 bar adeløge ethvert Huius, og enhver Sammen-Viels

ning, hvor de faae Magt. Dertil vil jeg indffranke
 mig, thi hoem der kan troe, at det Samme der er
 ferdøreligt i det Smaa, skal være gaunligt i det
 Store, eller at en Stat kan blive lykkelig ved hvad
 der forfyrrer alle Hufe, hvoraf den beftaaer, han liden
 aabenbar af en ved Grunde ulægelig Daarfkab.

Nu er der vel i Europa stor Forffiel ei blot
 paa hvad Man vilde være, men feto paa hvad Man
 vilde prøve eller tilraade, for at faae en Repus-
 blik, hvori Alle havde lige Friheder og Rettigheder,
 og havde ikke andre Overigheder, end dem de feto
 valgte, lod ikke andre Love, end dem de feto bifaldt,
 og bar ikke andre Byrder, end dem de feto paalagde
 fig; men det er dog aabenbar allevegne, mellem de
 Oplyfte, den herffende Tanke=Gang, at dette er
 Teoret af en Stats=Forffatning, som Man
 maa haabe, engang skal gjøre hele Verden lykkelig,
 og som Man maa ffraße, faavidt mueligt, at nærne
 fig, da ethvert Land vil være lykkelig i samme For-
 hold, fom detts Forffatning ligner hint ephøiede Man-
 ffier. At den Franffe Udførelfe af denne Vndlings-
 Tanke, i foerige Aarhundrede, faa gruelig ffandede paa
 Anarchigts (Pøbel=Herredømmets) Vadsfer, og Tyrans-
 niets (Erydflage=Retten) Lovløshed, det betragter
 Man enten blot fom en uylkelig Handelse, eller fom
 en Følge af den Franffe Letfferdighed, eller heft fom

